

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 5. Creaturæ omnes corruptioni obnoxiaë, & limitataë sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

na felicitas mea regi à Deo tam magno, tam potente, tam amabili, cujus indeficiens bonitas velut turris inexpugnabilis me circumdat ubique & protegit. Ad hanc supremam potentiam ac bonitatem confugiam omni tempore, in omni loco, in omnibus necessitatibus meis. Hinc accipiam consolationem in miseriis meis, firmamentum in infirmitatibus meis, auxilium in tentationibus, patientiam in doloribus, subsidium in paupertate, gaudium in tristitiâ, fortitudinem & vires in omnibus negotiis meis; & certus sum quod non derelinquar. *Deus meus in te confido, non erubescam: in te Domine speravi, non confundar in aeternum* psal. 24.

§. V.

Alia comparationes Dei cum creaturis.

Præterea non incongruè dici potest res creatas non esse, & nihil esse ob varias & consideratione dignas rationes. Et primò quidem quia creatura omnis corruptioni subiecta est & mutationi; nec quidquam creatum est stabile, oritur & occidit, crescit & decrescit. Audi sapientissimum Jobum: *Mons cadens effluit & saxum transfertur de loco suo: lateres excavant aqua, & alluvione paulatim*

T
terra

terra consumitur c.14. Immo quid de nobilissimo creaturarum visibilibus homine dicat, attende: *Qui quasi flos egreditur & conuritur, & fugit velut umbra, & nunquam eodem statu permanet.* Sic sapientes non incite vocant Non esse, omne creatum. Sic loquitur Plato in Timæo, Eusebius, Philo, Hieronymus epist. ad Damasum PP. S. Eulogius in bibliotheca Photii, S. Augustinus per illa Christi Domini verba: *Nisi crederitis quia ego sum, &c.* Res quaelibet, inquit, „si mutabilis est, verè non est; non est enim, ubi verum esse, ubi est non esse, quid enim, „enim mutari potest, mutatum, non est, quod „erat; si non est quod erat, peremptum est, „ibi aliquid quod erat, & jam non est.

Deinde verò creatura quaelibet limitata habet finitamque essentiam, definitæ spectat, & differentie quam excedere nequit, enim quaelibet ex eo quod est talis in se, non est alia res mundi similis aut majoris perfectionis. Homo, exempli causâ humanam naturam habet, non Angelicam, non celestem, non astrorum, non elementorum, non plantarum, non floris, non metalli. Spatium oceanum non possidet, sed modica: ejus quam oblatam perfectio cum carentia innumerabilium

id de nobis
 homine di
 ur & con
 nunquam
 ates non
 atum. Sic lo
 us, Philo. S.
 PP. S. Eulo
 ngultimus
 Nisi cruce
 libet, inq
 non est
 , quide
 non est, qu
 emptum
 on est.
 et limitat
 finita spe
 e nequit,
 lis in se,
 majoris per
 sa humani
 non celer
 n, non p
 iam occu
 mpore;
 nam ob
 erabilium
 larum

arum conjuncta est, adeo ut verè dicere li
 ceat: Hominem esse, est nihil esse, siquidem
 infinita sunt, quæ homo nec est nec habet.
 Veritatem hanc optimè cognovit S. Joannes
 Baptista, quo tamen major non surrexit inter
 Santos mulierum, cum à Judæis interrogatus
 quis esset, nihilum suum confessus semper
 respondit: *Non sum ego Christus. Elias? Non
 sum, Propheta es tu? Et respondit: Non* Joan. i.
 Si ulterius interrogando institissent, essetne
 Angelus, ex Cherubinibus vel Seraphinis unus,
 an Sapientia, an Bonitas, an Veritas, an Mife
 cordia, an Potentia, vel si quid simile sine
 interrogassent, semper respondisset: *Non sum.*
 Quam multa non erat? Joannes Baptista e
 rat, & idcirco alia non erat; quod erat, erat
 quasi nihil esset, quia alia non erat, quæ sunt
 infinita. S. Paulus id ipsum diserte affirmat:
*qui se existimat aliquid esse, cum nihil sit, ipse
 induci ad Gala 6* Quod hic dixi de homi
 ni, idem suo modo dici potest de cælo, de
 Angelis & Archangelis, de Cherubi
 nibus & Seraphinis & rebus singulis, Deo solo
 excepto. Adeo ut nihil sit præter Deum qui
 est omnia in omnibus. Ac proinde verissi
 mam est, Deum solum propriè esse. Rectè S.
 Bernardus: *Deus est suum ipsius & omnium
 rerum esse, ipse sibi ipse omnibus est*

ac per hoc quodammodo solus est. Unde
 meo iudicio sapientius fecere illi qui Deo
 nomen rerum omnium attribuerunt, quam
 qui hominem nominarunt, *omnem carnem*.
 Gen. 6. & manna, *omnem escam psal. 106*. Nam
 Deus multo nobilius in se uno omnium cō-
 plectitur rerum excellentiam, quam homo
 perfectionem omnium animalium, aut man-
 na omnis escæ suavitatem. Hoc sensu inter-
 pretes quidam illud sapientiæ: *Hoc quod con-
 tinet omnia, scientiam habet vocis c. 1. Et illud*
 Apostoli de se & veris Dei cultoribus dicitur.
 Nihil habentes & omnia possidentes scire &
 ingeniosè explicarunt de Deo ipso qui esse
 continet omnia. In hanc rem memoratu dig-
 num est quod refert Plutarchus tractatu de
 defectu oraculorum, ubi secundum explica-
 tionem nostrorum Doctorum Deus vocatur
 magnus Pan, & adjungit, Tiberium Impera-
 torem, postquam cognovisset ea quæ sparge-
 bantur de morte magni hujus Panos, curiose
 inquisivisse quis ille esset. Denique S. Augu-
 stinus docet Dei nomen esse hoc admirabile
 Id ipsum, quod tam sæpe repetitur in sacris
 teris præsertim in psalmis Davidicis & pro-
 priè significat Esse, Essentiam, basin & funda-
 mentum rerum omnium, quæ esse non possunt

sunt nisi in Deo solo fundatae. Deinde subdit ad confirmationem nostri Nihili : cetera si cum ipso conferantur, nec ipsa sunt nec illa, sed merum Nihil.

Tertiò, punctum est, inquit Seneca, quod vivimus, & adhuc puncto minus. Idem de creatis rebus omnibus rectè dixeris, quod non nisi momento subsistant. Momentum autem appello omnes seculorum decursus, & temporum ætates jam inde à mundi nascentis exordio præteritorum, si cum interminabili Dei conferantur æternitate, qui fuit ante secularia tempora, nec unquam incepit esse. Sic dixit S. Paulus : *id quod in presenti est momentaneum & leve tribulationis nostra supra modum in sublimitate, æternum gloria mundus operatur in nobis.* &c, 2. Cor. 4. Responde mihi, ait, Tertullianus, ubi eras durante Dei æternitate, quæ præcedit omnia tempora? *Vbi eras, quando ponebam fundamenta terra* quærebat Deus à Jobo c. 38. Et ne longè abeamus, ubi eras ante centum annos, ante octoginta? Certè dicere verè non potes tunc fuisse; si enim tunc fuisses, adjungit. Tertullianus, profectò meminisses. Ubi nunc sunt qui nascentur post viginti, post quadra-

ginta, post quinquaginta annos? Quis iam
novit illos, quis loquentes aliquando au-
dit? Et tamen hi erunt aliquando, sicut nos
impresensiarum sumus, & Deus pro infinita
sua misericordia vitam illis donabit, sicut &
nobis dedit. Pro infinita inquam misero-
cordia sua aptabit illis Deus corpus & animam.
Nam, ut & hoc obiter discas, Dei in primis
commendat bonitatem & misericordiam
prorsus singularem, quod cum clarissime
multo ante praevideat eorum, quos vitam do-
nabit, summam ingratitude, nefanda scel-
lera atque flagitia quae perpetrabunt, ubi pro-
mum per aetatem licebit, nihilominus tamen
non secus his ac piis probisque vitam largitur
atque in auras vitales effusos conservat, pro-
tegit, educat, bonisque plurimis cumulatur.
Possit etiam hoc ipso die, hac hora extremum
mundo indicere interitum. Et sane si peccata
hominum consideremus, ea videntur id ex-
gere. Possit hoc instanti abolere pariter
que extirpare radicitus omnem idololatram,
impietatem atque infidelitatem Mahumete-
norum, haereticorum & perversorum Chri-
stianorum, sed connivet adhuc, tolerat, per-
tur, & ad se attrahere aberrantes, ad meliorem
in vitam improbos non desinit, tamen si meliorem
promoveat. O admirandam Dei misericordiam!

dam! O perversitatem hominum execran-
dam! Quis unquam Princeps exitit tantæ
clementiæ ac beneficiæ qui cognita cu-
pisciam è suis subditis malitiâ, & prævidens
fore ut in se animo hostili insurgat tanto po-
tentius quanto majoribus affectus est bene-
ficiis, nihil tamen de suo in illum amore re-
mittat, sed pergat ut filium suum diligere, no-
vis accumulare beneficiis, ut conceptam ani-
mo atrocitatem mitiget, tametsi satis videat
se frustra laborare, imò ob summam efferati
hominis improbitatem accenso igni oleum
sua beneficiâ injicere, unde ingrattissimus
parricida occasionem potius sumet alios
etiam suæ rebellionis facibus inflammandi,
quam incomparabilem Principis sui liberali-
tatem grato animo agnoscendi.

Denique creaturæ omnes ut sibi constent,
Dei continuo egent influxu, ab ejus solius
gratuitâ pendent voluntate, & sicut verbo
dixit & facta sunt omnia quæ existunt, ita re-
digere in antiquum chaos & penitus destrue-
re atque annihilare potest unico verbo aut
minimo oris, ut sic dicam, sibilo, aut manus
motu, velut si spongiæ levissimo ductu de-
leat universa, nullo ullius rei relicto vestigio.
Quomodo ergo dici potest esse res illa quæ
ab alterius nutu dependet, quæ alterius vo-

luntati potestatique sic est subiecta ut cuius
oculi ictu redigi possit in nihilum? Quomodo
res illa nomen meretur, quod sit, quæ totum
esse quod habet, mutuum habet, alterius be-
neficio tenet, cuius auxilio opus est illud
agat, ope ut sustentetur, operatione & in-
fluxu indeficiente ut sit. Quare verissime di-
xit aliquando Deus S. Catharinæ Senensis, id
quod creaturis omnibus pari ratione dici po-
test. Noveris filia mea, quod ego sum quia
sum, tu vero es quæ non es.

§. VI.

*Reflexa dictorum consideratio de Dei maiestate
& hominis vanitate.*

Multò verissimum est Deus Optime
maxime quod tu solus es, & quod es, es
infinite, es independenter, es immutabiliter.
Tu quod es, sine excessu es & defectu, sine
initio & fine, sine termino & mensura; nec
primum habes, nec secundum. Tu es qui ab
omnibus nominaris & omnibus es ineffabi-
lis, quia nomen tuum excedit omne nomen.
Æstimaris, & non potes æstimari, quia pre-
tium tui superat omne pretium, compararis
& non potes comparari, quia es incompara-
bilis, definiris & non potes definiri, quia ef-
fentia tua nulla definitione includitur, nec
cir-
ris o-
zenu-
nulli-
excit-
primi-
tant
verè
est pr-
turi-
si Est,
te pen-
quod
tione
me at-
Fatur
ait S
fra t
nec
niam
id qu
inco
mines
stanti
subjac
enim
in sen-
& qui